

வாசிக்க... வாசிக்க... வளமை வரும்...

“வாசிக்க வாசிக்க யோசனை வரும்... யோசிக்க யோசிக்க ஐயம் வரும். ஐயம் வர வர... தேடல் தொடங்கும். தேடத்தேட... வாய்ப்பு வரும். வாய்ப்பு வர வர... அனுபவம் பெருகும். அனுபவத்தால் பக்குவம் வரும். பக்குவத்தால் பயன்பாடு அதிகரிக்கும். பயன்படப் பயன்பட உங்களின் மதிப்பு உயரும். மதிப்பு உயர்ந்தால் வாழ்வில் இனிமை வரும். இனிமையைவிட வேறென்ன வளமை வேண்டும்! என்ன... இப்ப வாசிக்கத் தொடங்கலாமா?”

இதுவரையில்...

வளமை காண வேண்டுமெனில் “கவலை களையப்பட வேண்டும்” என்றும், கவலை களையப்படவேண்டுமெனில் “கற்பனை வளம் வேண்டும்” என்றும், கற்பனை சிறகடித்துப் பறக்கும் போது “எது வேண்டும்” என்றும், “எதைக் கேட்பது” என்றும், தீர்மானிப்பது அவசியம் என்றும், அப்படி தீர்மானிக்க “முடிவெடுக்கும் திறன் வேண்டும்” என்றும், சரியான முடிவெடுக்க “உறுதியான மனம் வேண்டும்” என்றும் உறுதியான மனமே “துணிவின் அடையாளம்” என்றும் துணிவு கொள்ள வேண்டுமெனில் தன்னைத்தானே அறிய வேண்டும் என்றும் கண்டோம்.

தன்னை அறிவது எப்படி என்றும் சிறிது கண்டோம். அதன் கூடுதல் பரிமாணத்தை இப்போது காண்போம்.

தன்னை அறிய முனையும் முதல் கேள்வி “நான் யார்” என்பதுதான். ஆதிசங்கரர் முதல் சாக்ரடீஸ் வரை, ராமானுஜம் தொடங்கி புத்தர் வரை, “நான் யார்” எனக்கேட்டுக் கொண்டவர்கள் தாம்.

நான் யார் எனக் கேட்பதன் பொருள், பலருக்கும் புரியாமல் போகலாம். மாறாக இப்படி கேட்டுக் கொண்டால் அதன் பொருள் மேலும் தெளிவாகப் புரியலாம்.

“நான் ஏன் பிறந்தேன்?” – “என் வாழ்வில் பொருள் என்ன?” – “எனது பிறவியின் நோக்கம் என்ன?”.

இதைத்தான் எம்.ஜி.ஆர் பாடிய பாடல் ஒன்று தெள்ளத் தெளிவாக உணர்த்துகிறது. ஒரு பாமரனுக்கும் புரியும் படி...

“நான் ஏன் பிறந்தேன்
நாட்டுக்கு நலமென்ன புரிந்தேன்?
என்று நானும் பொருளும்
வாழும் வகையில் நினைத்திடு என் தோழா
நினைத்து செயல் படு என் தோழா?”

என்று கூறும் பாடல் பல உள்ளடக்கி
மேலும் விரிகிறது...

“மலையில் பிறந்த நதியால் மக்கள்
தாகம் தீர்ந்தது”

“மரத்தில் விளைந்த கனியால் அவன்
பசியும் தீர்ந்தது”

“கொடியில் பிறந்த மலரால் எங்கும்
வாசம் கமழ்ந்தது”

“அன்னை மடியில் பிறந்த உன்னால்
என்ன பயன் தான் விளைந்தது”

இதன் விழுதாக வளர்ந்ததுதான் ஜான்
எஃப் கென்னடியின் மந்திர வாசகம்

“நாடு உனக்கு என்ன செய்தது என்று
கேட்காதே; நீ நாட்டுக்கு என்ன செய்தாய்”
என்று கேட்டுக்கொள்வதே முக்கியம்
என்றார் அவர்.

இது போன்ற கேள்விக்களைகளை
நம்மை நோக்கி நாமே வீசிக் கொள்வது
தான் சுய தரிசனத்தை நோக்கியப்
பயணத்திற்கான (முதல் சுவடுகளைத்
தாங்கி நிற்கும்) ஒற்றையடிப் பாதை.

“ஏன் என்ற கேள்வி கேட்காமல்
வாழ்க்கை இல்லை”

“நான் என்ற எண்ணம் கொண்ட
மனிதன் வாழ்ந்ததில்லை”

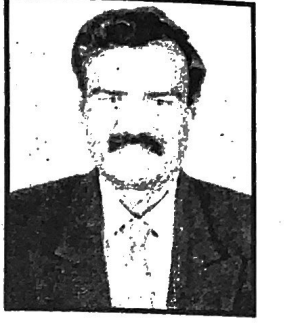
“பகுத்தறிவு பிறந்ததெல்லாம்
கேள்விகள் கேட்பதாலே”

என்கிறது மற்றொரு பாடல்.

சிந்திப்பதும் – மீண்டும் சிந்திப்பதும் –
நம் வாழ்வின் பொருளையும், பிறவியின்
பயனையும் – நம்மை விரைவாக உணர்ந்து
கொள்ள உதவுபவையாகும். நான்
குறிப்பிடும் இந்தக் கேள்விகள் உலகத்தை

இனிய நந்தவனம்

நோக்கி வீசப்படுபவை
அல்ல. உள்ளத்தை நோக்கி
வீசப்படும் தூண்டில்கள்!

மனித உள்ளம் (மனம்)
மிகவும் விசித்திரமானது.
அந்த மனதை நோக்கி
வீசப்படும் கேள்விகள் நமக்கான
விடைகளை எளிதாகக் கொண்டு வந்து
விடும். மனம் மிகவும் ஆழமானது. ஆற்றல்
மிக்கது. நாம் கேட்பவையெல்லாம்
வழங்கும் வல்லமை மிக்கது. ஆனால் அது
அவ்வளவு சுலபமாக வெளிப்படாது.

“உள்ளம் என்பது ஆமை
அதில் உண்மை என்பது ஊமை;
சொல்லில் வருவத பாதி
நெஞ்சில் தூங்கிக் கிடப்பது மீதி”

என்னும் பாடலை உற்று நோக்குங்கள்...

தம் உள்ளத்தில் தோன்றுவதை உள்ள
படி எத்தனை பேர் வெளிப்படுத்துகிறார்கள்?
அப்படி வெளிப்படுத்தும் துணிவு பலருக்கு
வருவதில்லை. அதனால் தயங்குபவர் பலர்.
சிலர்... “உள்ளொன்று வைத்து புறமொன்று
பேசும்” நிலைக்கு வந்து விடுகிறார்கள்.
இப்படி உள்ளும் – புறமும் வேறு வேறாக
இருந்தால் வாழ்க்கை எப்படி ஒன்றாக
இருக்கும்?

இதைத்தான் “ஒருவன் மனது
ஒன்பதடா... அதில் ஒளிந்து கிடப்பது
எண்பதடா” என்கிறது மற்றொரு பாடல்!
மனதைப் பற்றி பலரும் பலவிதமாகச்
சொல்லியிருக்கிறார்கள். கண்ணுக்கு
தெரியாத அந்த மனம் தான் மனிதனை
படாதபாடு படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.
மற்றொரு பாடலை கவனித்தால் அது
புரியும்...

‘மனமொரு குரங்கு
மனித மனமொரு குரங்கு
அதைத் தாவ விட்டால் தப்பி ஓட
விட்டால்
நம்மை பாவத்தில் ஏற்றிவிடும்”

உண்மைதானே...!

“கண்போன போக்கிலே கால்
போகலாமா?

கால் போன போக்கிலே மனம்
போகலாமா?

மனம் போன போக்கிலே மனிதன்
போகலாமா?

மனிதன் போன பாதையை மறந்து
போகலாமா?”

என்கிறது மற்றொரு பாடல் - மனதின்
போக்கு அப்படி...!

வள்ளுவனும் பேசுவான்...

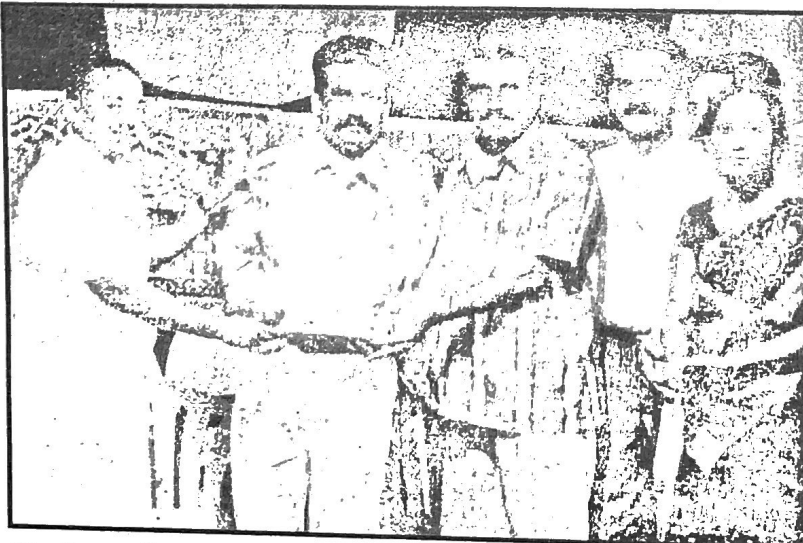
வள்ளத்தனையது மலர் நீட்டம் மாந்தர் தம்
உள்ளத்தனையது உயர்வு - என்று

மனமானது உயர்ந்திருந்தால், வாழ்க்கை
உயர்ந்துவிடும். மனதின் உயர்வுக்கு
உதவுவதே இத்தகைய உள்ளார்ந்த
கேள்விகள். மனதை உயர்த்துவதுதான்
மகத்தான சொல்!

மூடிக்கிடக்கும் மனக்கதவை மெல்ல
மெல்ல திறந்து கொண்டு உள் நோக்கிப்

பயணிக்கும்பொழுது நான் யார்? - நான்
ஏன் பிறந்திருக்கிறேன்? என் கடமைகளும்
பொறுப்புகளும் என்னென்ன? என்
தகுதிகளும், திறமைகளும் எவை எவை?
எதிர்காலத்தில் நான் யாராக மலரப்
போகிறேன்? - போன்ற வினாக்களுக்கான
விடைகள் சிறிது சிறிதாக, மெல்ல மெல்ல
புலப்படத் தொடங்கும்! அது மட்டுமல்ல..
தனக்குப் பிடித்தவை - பிடிக்காதவை, எது
நல்லது - எது கெட்டது? என்பவையும்
எளிதில் விளங்கத் தொடங்கும்.

இப்படிப்பட்ட தன்னுணர்வு பெற்ற
ஒருவரால் மட்டுமே முனைப்போடு முயல்
முடியும். முயல்பவரால் மட்டுமே முடிவுகள்
எடுக்க முடியும். முடிவுகள் எடுப்பவரால்
மட்டுமே முன்னேறும் செயல்பாடுகளைத்
தொடங்க முடியும். தொடங்குபவரால்
மட்டுமே தொடர முடியும். தொடர்பவரால்
மட்டுமே உயர முடியும். உயர்பவரால்
மட்டுமே வளமையை காணமுடியும்.
உயிர்த்திருப்பதால் மட்டுமே உன்னதத்தைக்
காணமுடியாது, உளப்பூர்வமாக ஈடுபட்டு -
உழைத்து, உழைப்பில் திளைத்து...
ஒவ்வொரு தினத்தையும் கொண்டாடுபவரால்
மட்டுமே மேலும் புதிய உயரங்களை தொட
முடியும்! உங்களாலும் அது முடியும்!
முயலுங்கள்! முன்னேறுவோம்.

தாரகை அறக்கட்டளையின்
சார்பில் கவிஞர் இரா. இரவி
எழுதிய இதயத்தில் ஹைக்கூ
நூலிற்கு பாரதிதாசன் விருது
வழங்கப்பட்டுள்ளது. விருதினை
மேலாண்மை பொன்னுசாமி,
கவிஞர் பொன்.குமார் ஆகியோர்
வழங்கினர். உடன் கவிஞர்
வெண்மணி, தாரகை நிறுவனர்
சித்ரா உள்ளனர்.